

РЕШЕНИЕ

№ 3335

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **НАДЕЖДА В. ПОПОВА** като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110216282 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – 63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба от К. И. Р., ЕГН *****, срещу наказателно постановление №22-4332-022760 от 08.11.2022 г., издадено от ДДД - на длъжност Началник сектор в С., Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) - С., с което на жалбоподателя са наложени следните административни наказания: 1) на основание чл.179, ал.2, вр.ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП - „Глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 119, ал. 1 ЗДвП; на основание чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП - „Глоба“ в размер на 100,00 /сто/ лева и административно наказание „Лишаване от право на управление на МПС“ за срок от 2 месеца за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б.„А“ от ЗДвП.

В депозираната жалба са релевирани доводи за незаконосъобразността на атакувания санкционен акт. Оспорва се приетата за установена с акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) фактология, като се отрича участие в настъпилото пътно-транспортно произшествие (ПТП). В тази връзка се отправя упрек към непълнотата и необективността на проведената доказателствена дейност от административнонаказващия орган. Бланкетно се коментират допуснати съществени процесуални нарушения в процедурата по установяване и санкциониране на административните нарушения. Възражава се и относно компетентността на органите, участвали в нея. В алтернатива се обсъжда наличието на предпоставки за приложение института на маловажния случай на административно нарушение, въведен с нормата на чл.28 от ЗАНН. Формулирана е молба за цялостната отмяна на наказателното постановление

и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от процесуалните си представители адв. Л. и адв. С., които поддържат жалбата с изложените в нея аргументи. В допълнение релевират съображения, касаещи недостатъчността на събрания по делото доказателствен материал за положителни изводи относно авторството на нарушението, дадено в лицето на жалбоподателя. Като основни акценти в своята теза се спират върху отсъствието на конкретика в свидетелските показания на очевидците за отличителните белези на автомобила, участвал в ПТП, което възпрепятствало възможността за свързването на превозното средство, притежавано от Р., с инцидента - предмет на изследване по делото. Обсъждат и неправилно приложение на материалния закон по отношение на второто, предявено на жалбоподателя нарушение, доколкото вписаната като накърнена от органите норма на чл.123, ал.1 т.3, б.„А“ от ЗДвП засягала случаи с причинени имуществени вреди, каквито не са били установени.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да вземе становище по фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предполага пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 18.10.2022 г., около 21:45 часа, в гр. София, в кръговото кръстовище на „Площад на Авиацията“, с посока на движение от ж.к.„Младост“ към площад Орлов мост неустановен водач управлявал лек автомобил марка „Ф“, модел „П“, черен на цвят, тип „хечбек“, с рег. № XXXX. Превозното средство било собственост на К. И. Р., ЕГН ***** - към онзи момент живущ на адрес: X

Когато достигнал участък от пътното платно, разположен в началото на подхода от кръговото кръстовище към бул.„Цариградско шосе“, посока площад „Орлов мост“, където била разположена пешеходна пътека, означена с пътен знак „Д 17“ и маркировка тип „зебра“ - М 8.1, водачът на превозното средство не пропуснал пресичащия по нея Т. Ц. Б.. Пешеходецът се движел с нормален ход отляво надясно спрямо движението на автомобила. Той се бил отправил към отсрещния тротоар (от страната на зала „Арена Армеец“), по който възнамерявал да се придвижи до спирка на масовия градски транспорт, изградена на бул.„Цариградско шосе“. Платното, пресечено от пешеходната пътека в този участък, било с две ленти в една посока и било добре осветено от уличните лампи. Б. навлязъл по пешеходната лента в лявото платно, като преминал пред спрял и изчакващ предимството му неустановен лек автомобил. В този момент той забелязал и приближаващия се към пътеката

л.а. „Ф П“, с рег.№XXXX, който се движел в дясната лента. Пешеходецът обаче продължил движението си, разчитайки, че водачът ще се съобрази с присъствието му на пътното платно, като участник в движението, ползващ се с предимство. Въпреки липсата на пречки пред видимостта към момчето, неустановеният водач на л.а. „Ф П“, с рег. №XXXX, продължил своето движение, настъпил очертанията на пешеходната пътека и ударил с предната част на превозното си средство тялото на Б.. От удара пешеходецът бил отхвърлен няколко метра напред върху пътното платно. Неустановеният водач от своя страна не спрял, а заобиколил мястото, на което паднало момчето и се отдалечил с бърза скорост в посока площад „Орлов мост“.

Инцидентът бил наблюдаван от свидетелите И. А. И. и неговият баща А. И. И., които преминавали по същото време покрай мястото на сблъсъка, придвижвайки се с автомобила си в посока от зала „Арена Армеец“ към изхода от кръговото кръстовище към бул.“Г. М. Димитров“. Ситуацията била забелязана и от свидетелите И. Т. П. и Б. И. П., чийто служебен микробус бил спрял на кратко разстояние след пешеходната пътека, в рамките на подхода от „Площад на Авиацията“ към бул.“Цариградско шосе“. Четиримата мъже веднага се приближили към Б., оказвайки му съдействие да се изправи.

Когато успял да се съвземе, пострадалият подал сигнал до органите на С. чрез телефон за спешни повиквания с кратък номер „112“. Съобщил и външните отличителни белези и част от регистрационния номер на автомобила, напуснал произшествие, споделени му от другите очевидци.

На място пристигнал полицейски екип, в състава на който били включени свид. В. М. А. – „младши инспектор“ към 01 РУ – С. и колегата му С. Й.. Те снели личните данни на заварените очевидци на инцидента. Изискали от тях писмени сведения, в които да опишат непосредствените си наблюдения върху обстановката на ПТП и запаметените от тях отличителни белези на превозното средство на напусналия мястото на ПТП участник в движението.

Пристигнал екип на Център за спешна медицинска помощ, който след преглед закарал пострадалия, придружен от своя родител – свид. Ц. Ж. Б. – междувременно явил се на мястото на инцидента, в УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ за изследвания. Видно от изготвените медицински документи при Т. Б. били констатирани леки травми в областта на корема и долната част на гърба и таза.

По време на престоя на пострадалия в болничното той бил посетен от екип на ОПП – С. в състав свидетеля Х. И. Х. и колегата му В.Д.. След кратка беседа, Т. Б. бил поканен да представи писмени сведения по случая, в които той подробно отразил ситуацията, съобразно възприетото от него. Посочил и регистрационния номер на напусналия местопроизшествието автомобил, ведно с негови марка и модел, като заявил, че същите ги е узнал от лицата – очевидци на инцидента. Сведения били снети и от бащата на пострадалия. По данни на Т. Б. свид. Х. съставил и протокол за ПТП.

Така събраните документи, ведно с докладна записка, били изпратени на 01 РУ - С.

за предприемане на действия по издирване на напусналия мястото на ПТП участник. Работата по образуваната по повод инцидента преписка била възложена на свид. Р. В. Д. – инспектор при ОД ПУ – С.. В рамките на последващата проверка той достъпил съдържанието на записите от камерите за наблюдение на трафика, администрирани от Столична община и разположени от изхода на кръговото кръстовище на „Площад на Авиацията“ и впоследствие по продължението на бул. „Цариградско шосе“, в посока пл. „Орлов мост“ и заснели данни към и след момента на настъпването на пътния инцидент. При прегледа им той успял да различи като единствен автомобил, идентичен по своите външни белези на описания от очевидците на ПТП, който във фиксирания времеви отрязък на инцидента излязъл от подхода откъм „Площад на Авиацията“ към бул. „Цариградско шосе“, л.а. „Ф П“, с рег. №XXXX. Проследил движението му и забелязал, че превозното средство се отклонило от платното на булеварда след спирката на хотел „Плиска“, навлизайки по локалното платно и продължавайки по платното на бул. „А. Жендов“, а впоследствие пресякло бул. „Шипченски проход“ и се отправило към ул. „Калина Малина“. Автомобилът бил установен като собственост на К. И. Р., чиято квартира към този момент също се намирала на ул. „Калина Малина“.

Р. бил поканен да се яви в ОПП – С. за изясняване на случая. На 25.10.2022 г. от него били снети писмени обяснения, в които той декларирал, че не може да посочи кой е управлявал автомобила му на 18.10.2022 г., около 22:00 часа на „Площад на Авиацията“.

След комплектоване на материалите от проверката, с обобщаваща докладна записка преписката била изпратена за по – нататъшна проверка в ОПП – С., където била разпределена на свид. С. А. Д. – служител в ОПП – С.. След като се запознал с нея, той приел, че са извършени нарушения на правила, установени със Закона за движение по пътищата. Преценил, че доколкото Р. не съобщава кое е лицето, управлявало автомобила му в процесната вечер и участвало в настъпилия пътен инцидент, то при условията на чл.188, ал.1 от ЗДвП следва да ангажира именно неговата административнонаказателна отговорност, в качеството му на собственик на превозното средство.

На 25.10.2022 г. свид. Д. съставил АУАН срещу К. Р. за това, че: „на 18.10.2022 г., около 21:45 часа, в гр. София, като собственик на л.а. „Ф П“, с рег.№XXXX, който не може да посочи от кого е управляван автомобила на кръговото движение на „Площад на Авиацията“, с посока на движение от ж.к. „Младост“ към пл. „Орлов мост“ и на пешеходна пътека тип „Зебра“, разположена в началото на подхода към бул. „Цариградско шосе“, посока към пл. „Орлов мост“, не пропуска пресичащия пешеходец Т. Ц. Б., ЕГН *****, който се движи към зала „Арена Армеец“ от бул. „Г.М.Димитров“ и реализира ПТП в него. След ПТП напуска мястото на инцидента, без да уведоми службата за контрол на МВР по територия“. В АУАН били посочени като нарушени разпоредбите на чл. 123, ал. 1, т. 3, б.„А“ от ЗДвП и чл.119, ал.1 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и двама свидетели и след подписването му, бил връчен на Р.. В съответната графа жалбоподателят вписал, че възразява срещу фактическите констатации в АУАН.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН въззивникът не депозирал допълнителни писмени

възражения.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно постановление №22-4332-022760 от 08.11.2022 г., с което при почти цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта и допълване на обстоятелствата относно „неоказване на съдействие за установяване на вредите от ПТП“, на въззивника на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП била наложена „глоба“ в размер на 100,00 /сто/ лева за неизпълнено правно задължение чл.123, ал.1, т.3, б.„А“ от ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 /два/ месеца, а на основание чл.179, ал.2, вр.ал.1, т.5 от ЗДвП – „Глоба“ в размер на 200,00 лева за нарушение на чл.119, ал.1 от ЗДвП. НП било връчено на наказаното лице на 30.11.2022 г., видно от инкорпорираната в бланката на санкционния акт разписка.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните по делото свидетели С. А. Д., Х. И. Х., В. М. А., Б. И. П., Т. Ц. Б., Ц. Ж. Б., И. А. И., И. Т. П., А. И. И., А. В. С., Р. В. Д. и К. Й. З., писмените доказателства по делото: писмени сведения от Т. Б., И. И., И. П., Б. П., А. И., писмена декларация от К. Р., скица и контативен протокол за ПТП, докладни записки от В. А. и Р. Д. и К. З. и Х. Х., справка – картон на водача Р., заповед №8121К-13318/23.10.2019г. на министъра на вътрешните работи, заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министър на вътрешните работиписмен отговор от СРП, писмен отговор от С., с вх.№11565/17.01.2023 г., писмени отговори от Столична община, с вх.№12157/17.01.2023 г. и мх.№12606/17.01.2023 г., писмен отговор от Център за спешна медицинска помощ вх.№18531/24.01.2023 г., с приложения, писмен отговор от Дирекция „Национална система 112“ – МВР, медицинска документация, изпратена от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, с вх.№32005/06.02.2023 г., писмен отговор от ОПП – С., с вх.№109338/20.04.2023 г. с приложение справка – извлечение от централна база АИС - КАТ, писмо от Дирекция „Национална система 112“- МВР, веществено доказателство- оптичен диск, съдържащ запис от телефон за спешни повиквания 112 и оптичен диск, съдържащ рентгенови снимки на Т. Б., аудiotехническа експертиза Протокол № 83-Ф/2023г.

При проведените непосредствени разпити на свидетелите Д., Х., С., А., П., Б., И. И., А. И., П., Д. и З., изложените в АУАН и НП фактически обстоятелства бяха доказани по безспорен и несъмнен начин. В показанията на посочените лица не се констатира предубеденост или данни за тенденциозно изопачаване на фактите, нито съществени противоречия, които да възпрепятстват възможността при съпоставянето им с другите доказателствени източници, в частност с приетите писмени сведения и доклади, медицинска документация, справки – извлечения от системата АИС – КАТ, заключение на фоноскопска експертиза, да бъдат изведени релевантните към казуса факти. Свидетелите пресъздават наблюдаваните от всеки от тях обстоятелства, свързани с нарушението, с присъщата на утвърден спомен логична последователност, която характеристика не следва да бъде пренебрегвана при тяхната оценка. Взети в своята съвкупност тези показания и писмените

материали по делото формират непрекъсната верига от преки и косвени източници на информация, съответно създават достоверен и лишен от логически пропуски и несъответствия мисловен модел на действително произвелата се обстановка по нарушението, който съдът възприема като отговарящ на обективната действителност.

От изключително значение за изясняване механизма на настъпилото ПТП, респ. за обективното проявление на твърдяното от административните органи нарушение на правилата за движение по пътищата от водача, управлявал автомобила на К. Р., са показанията на разпитания в съдебно заседание втори участник в ПТП – Т. Б.. Доколкото същият се явява и пряко заинтересована страна във възникналата ситуация, съдът подхожда критично към разказа му, съпоставяйки го с останалия доказателствен материал. При този подход реавацият орган достига до извод, че заявеното от пострадалия е вътрешно балансирано и логически подредено, намиращо пълна подкрепа в събраните по делото доказателствени материали, в частност пресъздаденото от очевидците на инцидента – свидетелите И. И., А. И., И. П. и Б. П., извършвалия оперативно- издирвателни мероприятия по случая служител на МВР – свид. Д., заключението на представената по делото аудиотехническа експертиза, в рамките на която е изследван приобщеният звукозапис на подаден сигнал от 18.10.2022 г. чрез тел.112 и конкретното му съдържание, а така също и в писмените доказателства, в частност медицинските документи и най- вече изготвената и представена на вниманието на съда справка – извлечение от системата за регистрация на превозни средства, удостоверяваща превозните средства към ОПП – С., с данни за автомобилите, в чийто регистрационен номер се съдържа индивидуализираната по делото комбинация от букви и цифри, адресирана към този на напусналия ПТП участник.

Категоричен е Б. относно линията, по която е пресичал пътното платно, особеностите на пътната обстановка в този момент – осветление, дори наличие на втори, отдал му предимство автомобил на пешеходната пътека, респ. факта на настъпилото съприкосновение с процесното превозно средство именно върху пешеходната пътека и получените в резултат на него, макар и лекостепенни, телесни увреждания. Изложението, извършено в съдебното заседание се припокрива напълно с описанието на фактите, предоставено в писмена форма пред контролните органи, а така също и с информацията относно механизма на деянието, събрана посредством разпитите на четиримата очевидци на ПТП и контролните органи, участвали в обработката на случая. Последното, при отчитане на изминалия немалък период от време, навежда единствено на извод за ясно съхранен спомен относно лично възприети факти, реализирани в действителността.

Тук е мястото да се отбележи, че в разказа си пострадалият, макар да предлага категорично неспособността си в момента на удара да възприеме отличителни белези на превозното средство, не се дистанцира от придобити от други преки източници – лицата – очевидци, сведения за тези обстоятелства. Изрично сочи, че данни е получил именно от мъжете, които са му оказали първа помощ и са запаметили номера и марката на напусналото ПТП моторно превозно средство. С тези аргументи потвърждава и подписите си под изписаните собственоръчно обяснения, приложени към материалите по преписката. Не

променя съществено фактите и откриващото се в първоначалните писмени сведения на Б., съответно в разговора му с диспечера на пост „112“, твърдение, че автомобилът, който го е ударил, е бил модел „Голф“ от марката „Ф“, а не издиреният, с модел „П“. Изрично пострадалият пояснява, че както той, така и останалите очевидци не са били докрай сигурни за този отличителен елемент от външния облик на превозното средство. Същевременно, видно от приложената по делото справка от АИС – КАТ, обсъждана наред с показания на свид. Р. Д., единственото съвпадение между наличните данни за автомобила – участник в ПТП и превозните средства, фигуриращи в информационната база данни, е съсредоточено върху превозното средство – собственост на въззивника Р.. Този извод би се наложил дори и в случай на отсъствие на сведения за конкретния модел, поради което и различията с първоначалните данни не са съществени. Подробности за споделените от пострадалия обстоятелства се четат и в показанията на свидетелите П., П., И. И. и А. И.. Макар и под формата на лаконичен преразказ, така споделеното се открива и в сведенията, изхождащи от полицейските служители В. А. и Р. Д.. В обобщение, не се опровергава заявеното от пострадалия относно траекторията на движението му, респ. настъпилото произшествие и автомобилът, предизвикал го. Обстоятелството, че Р. се явява втори участник в ПТП не указва недостоверност на твърденията му, доколкото същите се ценят в съвкупност с останалите доказателствени материали, с които са поставени в синхрон и не се оборват от тях. По изложените аргументи, претенцията за различен прочит на показанията на свид. Р., като навеждащи съмнения относно индивидуализацията на втория участник в ПТП, се явява резултат от некоректна тяхна интерпретация и следва да се остави без уважение.

Ценни със своето съдържание са и показанията на свидетелите П., С, И. И. и А. И., всеки от които, от позицията на собственото си положение спрямо мястото на пътния инцидент проследява движението на автомобила на Р. и пострадалия преди, към и след настъпването на ПТП, вземайки отношение и по детайли на заобикалящата обстановка, важни за изясняване на фактите. Сведенията им, разглеждани поотделно и в съвкупност, са информативни досежно съществени елементи на пътната обстановка, в която е реализиран инцидентът, траекторията на придвижване на пешеходеца, неговото местонахождение на пътното платно, момента, в който се е появил там и отделни отличителни белези на участвалото в ПТП превозно средство, чийто водач след причиняването му е напуснал мястото. Те следва да се ценят като основен източник на факти за това, че превозното средство, собственост на Р., в момента на предприето пресичане от страна на пешеходеца се е намирало на пешеходна пътека и е реализирало ПТП с него поради неспазване на правилата за движение по пътищата. Категорични са свидетелите и относно отсъствието на препятствия пред видимостта на водачите към фигурата на пресичащия пешеходец, още повече предвид наличието и на друг автомобил, който е отдал предимство на Б., мотивирало последния да продължи преминаването си по пешеходната пътека. Убедено споделят и за видимо несъобразената скорост, с която автомобилът на Р. се е придвижвал в пътния участък. Конкретиката относно отличителните белези на автомобила - втори участник в пътния инцидент и съвпадението му с превозното средство на Р., се извлича от съвместния анализ на показанията на свид. П., който потвърждава факта на възприет и запаметен, макар

и частичен регистрационен номер, отразен в писмената му декларация. Допринасят и сведенията на свидетелите И.и и С, поясняващи вида, размера, модела и цвета на автомобила, подкрепени от свидетел А., заявяващ, че именно пред него очевидците са заявили своите възприятия. Гласните доказателствени средства се допълват от изявленията на свид. Д., проследил по камерите движението на единствения съвпадащ с описанието лек автомобил, придвижващ се по описаната от свидетелите посока на оттегляне на втория участник, заключението на фоноскопската експертиза и представената от АИС – КАТ справка за регистрации. Анализът на изброените доказателствени източници затвърждава убеждението у съдебния състав, че именно водач с превозно средство „Ф П“, с рег. №XXXX, е участвал в ПТП.

От сведенията на свидетелите Д. и С. съдът установява реда за съставяне на АУАН и материалите, възприети като доказателства за инициране на административнонаказателната процедура. Актосъставителят Д. е категоричен, че до личността на нарушителя е достигнато именно в резултат на действията по преглед на записите от интегрирана система, администрирана от Столична община, с достъп до която С. разполага, с който ангажимент е бил натоварен служител при 01 РУ – С. – твърдения, поставени в синхрон със заявеното от свид. Д.. Макар и косвени относно обстоятелствата, свързани с пътния инцидент и личността на водача на МПС, който с поведението си го е предизвикал, показанията на участвалите в производството административни органи още веднъж служат за проверка достоверността на сведенията, изхождащи от очевидците, като резултатът е положителен.

Съществени за консолидацията на доказателствените материали по делото се явяват показанията на свид. Р. Д.. В качеството си на полицейски орган, извършил оперативно-издирвателни мероприятия, насочени към проверка на постъпилата относно ПТП информация и издирването на напусналия местопроизшествието водач, той е достъпил съдържанието на съхранените кадри от камерите за наблюдение на трафика, администрирани от общината и е възприел тяхното съдържание. Убедителен е при поднасяне на сведенията относно проследените кадри в участъка между изхода от кръговото кръстовище на „Площад на Авиацията“, към бул.“Цариградско шосе“, до ул.“Калина Малина“, гр.София и различеното в тях движение на автомобил с отличителни белези, разкриващи съвпадение с първоначалните данни, споделени от очевидците на ПТП за участника, който е предизвикал инцидента. Категоричен е, че в хронологичен аспект записите от отделните камери са предоставяли непрекъсната картина, а тяхната подредба, независимо от невисоката резолюция, е позволила възприемането на отделни елементи от наблюдаваното превозно средство, съчетанието от които е предоставило като краен резултат категоричното установяване на модела, марката, регистрационния номер и собственика на превозното средство. В тази връзка, свид. Д. подчертава, че последният участък от пътя, в който е навлязъл автомобилът, е бил платното на ул.“Калина Малина“, където именно е установен и актуалният адрес на жалбоподателя – последното споделено и в изготвената докладна записка. Споделеното от свид. Д. разкрива пълна кореспонденция с показанията на

очевидците на инцидента – свидетелите П., С, И.и Т. Б., а така също е поставено в синхрон със заключението на приетата по делото аудиотехническа експертиза, в чиито рамки е възпроизведено съдържанието на съхранения в Дирекция „Национална система 112“ – МВР запис на подадения от пострадалия сигнал за ПТП. Разкрива устойчиви сходства и с прочита на предоставената от АИС – КАТ – МВР справка за регистрации на моторни превозни средства, посредством която като единствено възможна комбинация между марка и модел на превозно средство, тип купе, цвят и регистрационен номер, отговаряща на предоставените от свидетелите по делото данни за тези външни белези на участвалия в ПТП автомобил, се явява именно л.а. „Ф П“, с рег. №XXXX, собственост на Р..

Ценна допълнителна информация за обстоятелствата от предмета на доказване предлагат и показанията на свидетелите В. А. и Х. Х., включени в състава на различни полицейски патрули, ангажирани с проверката на обстоятелства относно пътния инцидент, непосредствено след неговото настъпване. Двата споделят ясен спомен за комуникацията си, съответно с пострадалия след транспортирането му в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ (свид. Х.) и с очевидците, изчакали на мястото на произшествието (свид. А.), респ. предоставените от тях устни и писмени сведения за случилото се, приобщени впоследствие към материалите по преписката, в част от които са били описани отделни външни белези на автомобила, ударил пострадалия Б. на пешеходната пътека и оттеглил се, противно на установените правила. Заявеното от свидетелите съвпада с отразеното от тях в изготвените докладни записки, кореспондира като данни и с показанията на очевидците и техните писмени обяснения, поради което се възприема като достоверно и служи като част от основата, ползвана от съда за изводи по съществото на процесния казус.

Значение като допълнителен източник на информация разкриват и показанията на свид. Ц. Б. – баща на пострадалото лице. С характеристиките си на производни източници на информация, доколкото в тях се пресъздава разказа на Т. Б., споделен непосредствено след инцидента, те служат за проверка на последния. Констатираният пълен синхрон помежду им е пореден довод за кредитиране с доверие на показанията на пострадалия и очевидците по делото.

Допринася за изясняването на обстоятелствата по делото и заключението на изготвената по делото аудиотехническа експертиза, в рамките на която е пресъздаден записът на подадения от Т. Б. сигнал до системата за спешни повиквания с номер „112“. Категорично при проследяването на проведения диалог се налага извод за идентичност между споделените в хода на съдебното следствие от свид. Б., очевидците на инцидента и полицейските служители, работили по случая, факти и заявеното първоначално от пострадалия до органите на МВР. Вещото мнение е компетентно изготвено и не поражда съмнение относно своята правилност.

Съставът на съдебната инстанция се доверява на приобщените писмени доказателства – справки от С. и Столична община, които са събрани по надлежния процесуален ред, допълват приобщените гласни такива и се намират с тях в хармонично единство, като установяват безпротиворечиво обстоятелствата по делото. Важна информация, пряко

относима към изграждането на правилно заключение относно моторното превозно средство, участвало в процесното ПТП, се черпи от справката - извлечение от системата за регистрации АИС – КАТ, поддържана от ОПП – С.. От нейния прочит и сравнението ѝ със съдържанието на гласните доказателствени източници и заключението на аудиотехническата експертиза, изборът измежду данните за различни пътни превозни средства се съсредоточава единствено върху л.а. „Ф П“, с рег. №XXXX, черен на цвят, тип хечбек, собственост на жалбоподателя Р.. Това е превозното средство, което едновременно съчетава марката, регистрационния номер, цвета и типа купе – елементи, споделени от очевидците, като наблюдавани отличителни белези на превозното средство на напусналия участник. Справката от Столична община е дадена в подкрепа на твърденията на свид. Д. и свид. Д, че органите на МВР разполагат с неограничен достъп до записите от видеозаснемането за нуждите на трафик –контрола в гр. София, което позволява и извършването на проверки в реално време и в периода на съхранение на кадрите. От представената справка - картон на водача Р. се установяват множество санкции, наложени на жалбоподателя с влезли в сила наказателни постановления за нарушения на правилата на ЗДвП. От заповедите на министъра на вътрешните работи се извежда компетентността на актосъставителя и наказващия орган към датите на съставяне на АУАН и издаване на НП.

Предвид установената непрекъсната верига от преки и косвени доказателства, водещи еднозначно до извод, че именно автомобилът, собственост на жалбоподателя, е управляван от участник в движението, причинил инцидента, при който е пострадал Б., следва да се отхвърли като необоснована и позована на превратно тълкуване претенцията за недостатъчност на материалните източници на информацията относно авторството на извършеното деяние, залегнала в основата на защитната теза на въззивника. Обстоятелството, че по делото не са обезпечени на материален носител записите от интегрираната система за наблюдение на трафика, обслужвана от Столична община, в случая не компрометира относимостта и достоверността на гласните доказателствени средства – събраните по делото свидетелски показания, проверени и подкрепени посредством писмени документи – сведения, справки и експертно заключение. Придаването на абсолютна доказателствена стойност на обсъжданите кадри е противно на основната процесуална гаранция, ситуирана в нормата на чл.14, ал.2 от НПК, приложима по реда на чл.84 от ЗАНН и в производствата по ЗАНН, гласяща, че доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. В случая съдържанието на записите е възпроизведено чрез събирането на показанията на свид. Д., който пряко ги е наблюдавал и логически пресъздава тяхната хронология. Доколкото сведенията му кореспондират с останалите приобщени доказателствени източници, не възникват съмнения за тяхната достоверност. Не се откриват и обективни фактори, които да компрометират и процесуалното поведение на този свидетел, така че не се открива основание той да бъде упрекван в пристрастие към интересите на обвинителната теза. От друга страна, при отсъствие на възможност за непосредствено изследване в рамките на експертиза на цитираните записи от камери за видеонаблюдение, не съществува процесуална пречка тяхното съдържание да се установи именно посредством

свидетелстването на лице, което е придобило непосредствени впечатления от тях по силата на служебния си достъп до интегрираната система - възможността в тази насока удостоверява и отговорът на Столична община, приобщен по делото. Подобен подход за събиране на важна за процеса информация се намира в пълно съгласие и с нормата на чл.117 от НПК, съгласно която всички обстоятелства могат да бъдат установявани със свидетелски показания, кореспондиращ и с основното начало на устност, закрепено в нормата на чл.19 от НПК, приложимо и в процеса по ЗАНН. Твърденията в жалбата за различна фактическа обстановка остават доказателствено необезпечени, поради което този съд ги възприема единствено като проекция на защитната теза, застъпвана от Р..

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Последното обуславя и съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН и предвиден за издадените от административните органи наказателни постановления, да се съсредоточава върху тяхната законосъобразност. По аргумент от чл.84 от ЗНН, вр. с чл.14, ал.2 от НПК съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи, респ. фактическите констатации, заложили в АУАН или наказателното постановление.

За правилното извършване на тази дейност ръководно-решаващият в съдебното производство орган следва да осъществи контрол върху съставения АУАН, съобразявайки неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща, съответно да провери издаденото въз основа него наказателно постановление.

Съдът след извършена служебна проверка на съставения АУАН и на издаденото НП прие, че не са налице процесуални нарушения относно компетентността на длъжностните лица, които са съставили, респ. издали двата документа.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от открИ.е на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правните задължения. Обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 – месечния срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

По нарушението на чл.119, ал.1 от ЗДвП.

Досежно така обсъжданото административно нарушение, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Лаконичното описание на относимите към

нарушението обстоятелства не нарушава логическото единство на възпроизведените в АУАН и НП факти и не препятства възприемането на всеки един от изискуемите признаци на съответния състав от материална страна. Отразени са дата, място и конкретни действия, които се отнасят към предявеното на жалбоподателя нарушение. Изрично е вписано обстоятелството, че отговорността му е ангажирана като собственик на превозно средство, с което е извършено нарушението, доколкото не е предоставил сведения за категоричното установяване самоличността на водача, управлявал го към времето на деянието. Предвид изложеното, посочените административни актове относно нарушението на чл.119, ал.1 от ЗДвП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Р. е ангажирана на основание чл. 179, ал. 2, вр.ал.1, т.5 ЗДвП, като му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 119, ал. 1 ЗДвП.

По делото е доказано по категоричен и безспорен начин, че на посочените в НП дата и място, неустановено лице е управлявало лекия автомобил на жалбоподателя, със съответни отличителни характеристики, като на пешеходна пътека, означена с пътен знак и маркировка М 8.1, не е пропуснало преминаващ пешеходец, в резултат на което е реализирало пътнотранспортно произшествие с него. Така очертаната дейтелност правилно е квалифицирана като нарушение на чл. 119, ал. 1 ЗДвП, където е ситуирано правно задължение за водачите на нерелсови пътни превозни средства при приближаване към пешеходна пътека да пропуснат стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намалят скоростта или като спрат. Произтичащото от цитираната норма предимство на пешеходците и неговото съобразяване не е обусловено от обстоятелството, в коя част на пешеходната пътека се намират пешеходците спрямо движението на моторното превозно средство. Водачът на МПС е длъжен да ги пропусне от момента, в който оповестят намерението си да преминат, като се насочат към или спрат на пешеходната пътека, или респективно вече са предприели преминаване по нея. Без значение за съставомерността на деянието е и с какъв ход се е придвижвал пешеходецът, съответно дали управляваното от автомобилиста МПС е било в процес на преминаване през пешеходната бразда. Още повече когато в случая е бил видим фактът на спряло пред очертаванията на пътеката – последната добре осветена от уличните лампи, очевидно поради препятствие на нея, друго моторно превозно средство. Евентуално несъобразено или рисково поведение на пешеходеца, макар при обсъждане размера на обезвредата в евентуално образувано гражданско производство да се взема предвид, не е в състояние да екскулпира вината на водача на автомобила – участник в ПТП. В случая ясно изразена е волята на наказващия орган да ангажира отговорността на жалбоподателя в качеството му на собственик на превозното средство, доколкото се разкриват предпоставките на чл.188, ал.1 от ЗДвП, предвид отсъствието на данни за лицето, управлявало МПС, което именно не се е съобразило с вече предприел преминаване по пешеходната пътека гражданин. Това поведение стои в причинна връзка и с настъпилото транспортно произшествие, респ. с

причинените телесни увреждания на свид. Б..

Съдът обсъди аргументите на въззивника, изложени в жалбата и поддържани в пледоарията на процесуалния му представител, че НП не отговаря на фактическата обстановка и че не е доказано присъствието на неговото МПС на местопроизшествието, като намира, че те са неоснователни. Присъствието на автомобила на Р. се установява от показанията на пострадалия, на свидетелите - очевидци на случилото се, както и от разказа на свид. Д., реализирал оперативно - издирвателни мероприятия за установяване автора на нарушенията, поради което и показанията им са източник на пряка и косвена доказателствена информация по делото. Същите се подкрепят косвено при разпитите на другите полицейски служители, извършвали проверки по случая, писмените доказателства и заключението на изготвената фоноскопска експертиза.

Съгласно чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В настоящия случай собственик на процесното МПС, при управлението на което са извършени нарушенията, е жалбоподателят Р.. Видно от собственоръчно подписаната от него декларация, той е не се ангажира със спомен за лицето, управлявало автомобила му на процесната дата. С оглед на това съдът счита, че законосъобразно административно - наказващият орган е наложил на жалбоподателя посочените наказания, по силата на изрична разпоредба на чл.188, ал.1, изр.2 от ЗДвП, регламентираща отговорност за „чужди действия“ при наличие на изрично предвидени предпостави, които в настоящия казус са се реализирали в цялост.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 2, вр.ал.1, т.5 ЗДвП, която предвижда отговорност за водач, който поради неспазено предписание на пътната маркировка и неосигурено предимство при преминаване на пешеходна пътека причини пътнотранспортно произшествие. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – непредпазливост. Нарушителят е бил длъжен и е могъл да предвиди извършването на деянието.

По отношение на наложеното административно наказание "Глоба" в размер на 200,00 /двеста/ лева съдът намира, че съгласно чл. 179, ал. 2 ЗДвП санкцията е в абсолютно определен размер, а именно "Глоба" от 200,00 лв. С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложено именно това наказание, като не съществува юридическа възможност за неговото редуциране (арг. от чл.27, ал.5 от ЗАНН).

За пълнота следва да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Преценката за приложението на визирания нормативен регламент винаги е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност - време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление /административно нарушение, б.м./ с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност /вредност, б.м./ в сравнение с обикновените случаи на престъпление /административно нарушение, б.м./ от съответния вид". Реализираните вредни последици не разкриват незначителност, доколкото са причинени, макар и несъставомерни увреждания на непълнолетно дете. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно "други смекчаващи обстоятелства", които да редуцират степента на обществена вредност на нарушението съпоставима с нарушенията от същия вид. Като отегчаващи отговорността на въззивника обстоятелства са разграничени многобройните наказания, наложени с влезли в сила санкционни актове, за нарушения на правилата за движение по пътищата, данни за които материализира приложената по делото справка – картон на водача Р.. Силно укоримо е и поведението на водача на процесното МПС след причиняване на ПТП, свързано с хладнокръвното му оттегляне от мястото на инцидента, въпреки реализацията на последния пред погледа на множество граждани - белег за завишена опасност на деянието и трайното negliжиране на правилата на ЗДвП. Това мотивира съда да приеме, че отсъстват основания обстоятелствата по случая да позволяват отнасянето му към хипотезата на маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

По нарушението на чл.123, ал.1, т.3, б.“А“ от ЗДвП

Съставът на настоящата инстанция обаче намира, че в хода на административнонаказателното производство, досежно ангажиране отговорността на въззивника за нарушение на нормата на чл.123 от ЗДвП, са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на посоченото като нарушител лице да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност.

Съставянето на актове за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство. Това е дейност от процесуално естество, от чието добросъвестно и законосъобразно осъществяване зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционна-наказателна дейност на административно наказващия орган. Чрез съставения акт се сезира оторизираният административно наказателен орган, със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице виновно извършено административно нарушение от определен вид. Абсолютно задължително е в акта за

установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран, да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената като нарушена норма от съответния нормативен акт. Също така следва да съществува правно единство между описаното като нарушение текстово и цифрово в акта и в наказателното постановление.

Съставения в конкретния случай АУАН и издаденото въз основа на него НП в частта относно нарушението с правна квалификация по чл.123, ал.1, т.3, б.„А“ от ЗДвП не отговарят на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото извършеното описание на приетото за реализирано от жалбоподателя нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда.

Административнонаказателната отговорност на Р. е била ангажирана за твърдяно неизпълнение на задължението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б.„А“ от ЗДвП. Съгласно посочения текст, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени „само имуществени вреди, да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието.“ Прецизният прочит на акта и на наказателното постановление обаче показва, че словесното описание на вмененото във вина на жалбоподателя нарушение не съответства на произтичащото от цитираната правна норма поведение. При неговата формулировка компетентните органи са посочили като правнорелевантни за отговорността на нарушителя факти, свързани с неизпълнение на задължението да бъдат „уведомени органите на МВР“, което не произтича от приложената материалноправна норма. Същевременно, така подбрана, нарушената разпоредба не съответства на фактите, установени по делото. Докато тя е свързана със случаи на предизвикани в резултат на ПТП „имуществени вреди“, доказателствените материали в конкретния казус налагат извод за причинени телесни повреди на пострадалия Б.- относимо към хипотезата на чл.123, ал.1, т.2, б.„А“ от ЗДвП. За да е възможна преквалификация от ангажираното с АУАН и НП правило в това по чл.123, ал.1, т.2, б.„А“ от ЗДвП обаче, в съответните процесуални актове следва да са били ангажирани фактически твърдения за настъпилите телесни увреждания. Приложението на хипотезата на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН е допустима единствено при отсъствие на необходимост от съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, зададени като параметри от наказващия орган в неговия краен за извънсъдебната фаза на производството акт. Съдържанието на АУАН и НП в случая не предлага дори загатване за подобен резултат, който пропуск на етапа на съдебна проверка за законосъобразност на санкционния акт не може да бъде саниран. При наличието на резултат от настъпилото ПТП - телесно увреждане или имуществени вреди, те като елементи, задължително следва да фигурират в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, тъй като

носят информация за фактите, обуславящи съставомерността на деянието и участието на нарушителя в осъществяването му. Предпоставят и различни по съдържание и обем действия, които водачът – участник е задължен да предприеме на мястото на ПТП. В казуса, липсата на тази конкретика е довела до съществено процесуално нарушение, доколкото не създадени гаранции за пълноценно и ефективно упражняване на правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Възпрепятстван е и контролът върху законосъобразността на издадения санкционен акт, доколкото волята на наказващия орган е неясна.

Противоречивото въвеждане на обстоятелствата по обсъжданото нарушение на пътните правила се задълбочава от изменението от страна на наказващия орган в НП, че нарушителят „не е оказал съдействие за установяване на вредите от произшествието.“ Последното отново адресира към поведение, свързващо се единствено с причинени при ПТП „имуществени вреди“, но не кореспондира с установените по делото факти, касаещи реализирани телесни повреди, при наличието на които законът не предвижда подобно изискване към водачите. Променяйки фактите наказващият орган е допринесъл да се открие отсъствието на несъответствие между нарушената норма и фактите по делото, което се явява съществено процесуално нарушение и на изискванията, установени в чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН.

Обективизираните в АУАН и НП обстоятелства по нарушението, лаконичното и неизчерпателно отразяване на съществени признаци на възможните състави, дава основание да се коментира и смесване на хипотезите на нарушения по чл.123, ал.1, т.3 с тези по чл.123, ал.1, т.1 и по чл.123, ал.1, т.2 от ЗДвП, които също поставят изискване за определено активно поведение на водачите – участници в ПТП, но при различни фактически обстоятелства. Изложените по-горе пороци обосновават тезата за наличие на съществени нарушения на чл. 42, т. 4 и т.5 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т.6 от ЗАНН. В настоящото производство не се допуска тълкуване или допълване на възведеното обвинение въз основа приобщения по делото доказателствен материал. Невъзможно е и изменение на „административното обвинение“, доколкото съдът не разполага с подобни правомощия. Допуснатите пропуски при описанието на фактически обстоятелства в АУАН и НП води до неопределеност на предмета на доказване и невъзможност за проверка наличието на материално правните предпоставки за налагане на наказание.

Само за пълнота, съдът намира за необходимо да сподели, че ако хипотетично бъдат игнорирани тежките процесуални пороци, събраните по делото доказателствени материали по същество налагат извод за допуснато нарушение на правилата за движение по пътищата от водача на автомобила, чийто собственик е жалбоподателят, свързано с несъобразяване с изискването участник в ПТП, при което са пострадали хора, да уведоми службите на МВР, да остане на място до пристигане на компетентните органи, да вземе мерки за безопасността на движението, да окаже помощ, да не премества превозното си средство и да вземе мерки за съхранение на следите от ПТП, както и да не консумира алкохолни напитки до идването на органите на МВР. Тези правила не са спазени от съответния водач. Наличието на пороци

в процедурата и в начина на формулиране на административното обвинение обаче възпрепятства реализирането отговорността на жалбоподателя и за това нарушение в качеството му на собственик на превозното средство, чийто водач на процесната дата е участвал в ПТП с пострадалия Б..

Съобразно изложените по-горе фактически и правни доводи, този съд намира, че отговорността на жалбоподателя Р. е ангажирана правилно за нарушение на нормата на чл.119, ал.1 от ЗДвП, като в тази си част издаденият санкционен акт следва да бъде потвърден. Същевременно така протеклата фаза на административно наказателното производство по установяване на административно нарушение на нормата на чл.123, ал.1, т.3, б.“А“ от ЗДвП и по налагане на административно наказание за това деяние е опорочена поради допуснати нарушения на процесуалните правила, съществено засегнали правото на защита на наказаното лице и поставили го в невъзможност да разбере, в какво конкретно нарушение е обвинено. Последното налага извод, че постановлението следва да бъде отменено в частта за нарушението по чл.123, ал.1, т.3, б.“А“ от ЗДвП.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал.9, вр. ал. 2, т.5 и ал.5, вр.ал.3, т.2, вр.ал.2, т.1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 2-ри състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-4332-022760/08.11.2022 г., издадено от ДДД - Началник сектор в С., ОПП - С., **В ЧАСТТА** с която на жалбоподателя К. И. Р., ЕГН *****, на основание чл. 179, ал.2, вр. ал.1, т. 5 ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева, **като правилно и законосъобразно.**

ОТМЕНЯ наказателно постановление №22-4332-022760/08.11.2022 г., издадено от ДДД – Началник сектор в С., ОПП - С., **В ЧАСТТА** с която на жалбоподателя К. И. Р., ЕГН *****, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени административно наказание „Глоба“ в размер на 100,00 /сто/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2/два/ месеца за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б.“А“ от ЗДвП, **като незаконосъобразно и неправилно.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____